

SEViMLi DOStLAR ÖTELi

Gösteri Başlıyor!

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2014
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2025

SEVİMLİ DOSTLAR OTELİ - 4 **Gösteri Başlıyor!**

Kate Finch

Özgün Adı: PET HOTEL - 4
On with the Show!

ISBN: 978-975-999-765-6

© Metin: Working Partners Limited, 2014
© Kapak ve illüstrasyonlar: Scholastic Inc., 2014
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Çeviren ve yayına hazırlayan: Nurten Hatırnaz
Düzeltili: Aslı Onat
Resimleyen: John Steven Gurney
Grafik Uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı ve Cilt: Milba Matbaacılık Yayıncılık
Kağıtçılık San. ve tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 77090

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

SEViMLi DOSTLAR ÖTELİ

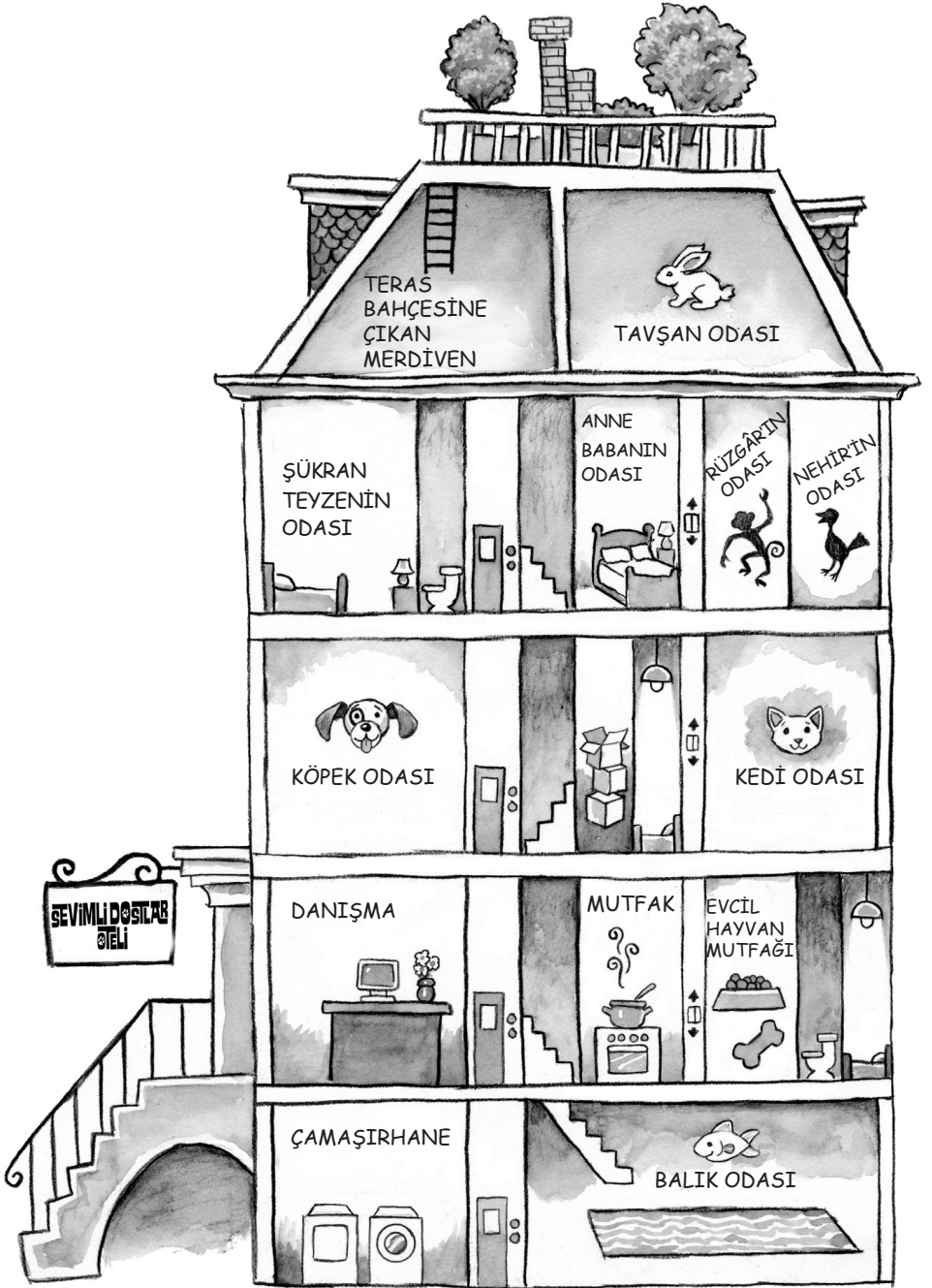
Gösteri Başlıyor!

Kate Finch

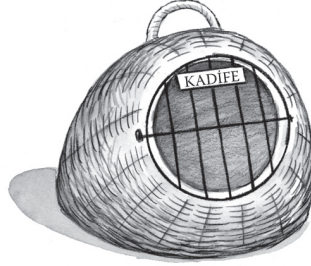
Resimleyen: John Steven Gurney

İngilizceden çeviren: Nurten Hatırnaz

1. BÖLÜM

Rüzgâr, Sevimli Dostlar Otel'i'nin ön kapısını ardına kadar açıp “Geldi! Geldi!” diye bağırdı. Otelin önüne parlak siyah renkte, uzun bir araba yanaşmıştı. Kadın şoför, arabadan inip çocuklara kapıyı açtı. Şoförün gri bir üniforması, şık bir şapkası ve kocaman güneş gözlükleri vardı.

“Bu arabayla mı gideceğiz?” diye sordu Rüzgâr'ın ikizi Nehir. “Harika!”

Büyük büyük teyzeleri Şükran Hanım arkada-

rından “Beni de bekleyin!” diye seslendi. Şoför, Şükran Hanım’ın koluna girip arabaya binmesine yardım etti. Beyaz koltuklara yerleşirken Şükran Hanım’ın uzun sarı elbisesine dikilmiş parlak süsler parıltıyordu ve kulağındaki çingiraklı küpeler şingırdadı. Şükran teyzelerinin iki yanına oturan ikizler, emniyet kemerlerini bağladılar. O gün, en güzel kot pantolonlarını ve yepyeni tişörtlerini giymişlerdi. Tişörtlerinin üzerinde Nehir’in köpeği Kıpır ve Rüzgâr’ın kedisi Musti’nin resimleriyle Sevimli Dostlar Oteli yazısı vardı.

“Kendimi film yıldızı gibi hissediyorum!” dedi Şükran Hanım. Kır saçlarını düzeltip boynuna pembe, tüylü bir fular doladı.

İkizler, kıkır kıkır güldüler. Heyecandan içleri içlerine sığmıyordu. Bir film yıldızının evcil hayvanı, otellerinde kalacaktı. Limuzin de gidip yeni misafirlerini almaları için yollanmıştı.

Nehir ile Rüzgâr, Çardak Meydanı’ndan geçerken koyu renkli camlardan dışarıyı seyrettiler. Pazar yeri, rengârenk yemek tezgâhlarının arasında gezinen insanlarla dolu olduğundan, koca arabanın yavaş ilerlemesi gerekiyordu.

Arkadaşları Hasan’ın Karadeniz yemekleri tezgâhına vardıklarında Rüzgâr, camı açtı. Arabanın içini bir anda ağız sulandıran muhlama ve mısır ekmeği kokuları sardı. Hasan, yeşil-beyaz tentenin altında dikiliyordu.

“Merhaba, Hasan ağabey!” diye seslendi Rüzgâr. “Bak, limuzine bindik biz!”

Onları gören Hasan'ın ağzı, şaşkınlıktan bir karış açık kaldı.

O da gülerek “*Merhaba, arkadaşlar!*” diye seslendi ve eğilip köpeği Pako'yu kucağına aldı.

Rüzgâr ile Nehir, pencereden başlarını çıkartıp araba Park Caddesi'ne dönene kadar onlara el salladılar. Hasan da Pako'nun patisini tutup onlara doğru salladı.

Limuzin, vızır vızır gidip gelen arabaların arasında ilerledi. Sonunda, yüksek bir binanın önünde durdu. Binanın arkasında, etrafı ağaçlarla çevrili bir park vardı. Şükran Hanım, girişteki altın renkli tenteyi göstererek “Pek de süslüymüş burası!” dedi. Kapıda koyu renk takım elbise giymiş ve şapka takmış bir görevli duruyordu. Hemen koşup limuzinden inmelerine yardım etti.

Onları cam kapılardan geçirip mermerle döşeli koridora buyur eden görevli, “Semiramis Hanım sizi bekliyor,” dedi. “Asansörle otuzuncu kattaki çatı katı dairesine çıkabilirsiniz.” Asansörün düğmesine basıp ikizler ve Şükran Hanım binsinler diye kenara çekildi. Kapılar kapandı ve çatı katına doğru çıkmaya başladılar.

“Bu asansör, bizim oteldekinden bin kat hızlıdır,” dedi Nehir.

“Böyle bir yerde yaşadığına göre Semiramis Hanım çok zengin olsa gerek,” dedi Rüzgâr da.

Şükran teyzeleri “Canlarım, Semiramis Hanım 1960’larda çok büyük bir yıldızdı,” dedi. “*Ay Işığı, Aşk Nehri, Güneşin Peşinde* filmlerinde oynamıştı,” diye ekledi iç geçirerek. “Onu çok beğenirdim. Öyle hoştu ki. Umarım değişmemiştir!”

Asansörün kapıları, çatı katı dairesine açıldı. Onları bir uşak karşıladı. Adam, eski moda bir siyah papyon takmış, beyaz eldivenler giymişti. Nehir ile Rüzgâr’ın kot pantolonlarına ve tişörtlerine küçümseyerek baktı. “Semira-

mis Hanım'ın kedisi Kadife'yi almaya geldiniz herhalde,” dedi.

Nehir, Rüzgâr ve Şükran Hanım, üzgün üzgün bakıştılar. Semiramis Hanım'la tanışamayacaklardı belki de. Derken, yukarıdan çın çın çınlayan berrak bir ses geldi: “Bir dakika!”

Krem rengi, ipek bir sabahlık giymiş yaşlıca bir hanım, asansörün yanındaki merdivenlerden aşağı uçarcasına indi. Gümüş rengi saçları sıkıca topuz yapılmış, parıldayan elmas tokalarla tutturulmuştu.

“Semiramis Hanım!” dedi Şükran teyze heyecanla.

Film yıldızı, onlara ters ters baktı.

“Bir-iki kurala açıklık getirmek istiyorum,” dedi. “Kadife, bir İran gösteri kedisi ve tertemiz olması gerekiyor. Kadife’ye dokunmadan önce her zaman, her zaman ama HER ZAMAN ellerinizi yıkamanız gerek. Bunu üstüne basa basa söylüyorum, çünkü çok önemli. Kedim, türünün en kusursuz örneklerinden biridir.

Antalya'daki ödöl töreninden döndüğümde
Ünlü Hayvanlar Gösterisi'ne hazır OLMALI!"

Nehir ile Rüzgâr, "Eyvah!" dercesine birbir-
lerine baktılar. Bir film yıldızının kedisine göz
kulak olmayı becerebilecekler miydi acaba?